

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra románských jazyků

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Bc. Aneta Kleknerová**

Název práce: **L'Exil dans les textes littéraires et publicitaires de Marco Micone**

Oponoval: Mgr. Lucie Divišová, PhD.

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl splněn):

Cílem diplomové práce *L'Exil dans les textes littéraires et publicitaires de Marco Micone* je dle autorky „analýza exilu (tématu? problematiky? – dopl. L. D.) v literárních dílech a publicistických textech Marca Miconeho“ (cit. dle résumé en tcheque, s. 72 v DP). Tento cíl byl předloženou prací do značné míry splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.): Autorka si zvolila náročné téma vrůstání minority italských imigrantů do kanadské společnosti od 50. let 20. století do let 80. v oblasti sociální, politické a kulturní. Proto si autorka vhodně zvolila jak literární dílo M. Miconeho (soubor *Le figuier enchanté*), tak texty publicistické a angažovanou poezii (b. *Speak What*). Autorka vykreslila kanadskou jazykovou politiku i situaci na trhu práce pomocí hierarchie Québécois anglophones- Québécois francophones- les immigrés, a tyto tři skupiny ještě ve vztahu této provincie k okolní Kanadě. Relevantní v práci je zejména popis období tzv. klidné revoluce od 60. let do současnosti, kdy došlo k modernizaci veřejného života, včetně jeho laicizace, jakož i k proměně francouzštiny v oficiální jazyk v provincii Québec. Imigranti z Itálie tak nejen že řešili svou kulturní a vůbec vnitřní identitu, ale museli se vyrovnat i další proměnou společnosti navenek. V této oblasti ale také vidíme zásadnější problém této práce: přes veškerou pečlivost autorka spíše popisuje a sumarizuje v teoretické části načtená fakta, která ale nejsou zcela včleněna do širšího sociálně-kulturního kontextu chápání italské minority jako takové. Představovat např. čtvrti *Petites Italies* jako specifická centra Italů v Québecu ve 2. polovině 20. století je opomenutím ostatních, v okolních státech přítomných etnických čtvrtí italských menšin : tzv. *Little Italy* bychom našli i jinde v severní Americe, zejména pak ve Spojených státech. Autorka také parafrázuje informace o Italech jako konzervativních katolicích – nikde si ale neklade otázku, jakou roli tato náboženská příslušnost hrála při vstupu na kanadskou půdu (prvek jejich identity?, vazba na domov?), proč například jejich pojetí a italsko-evropské představy o katolicismu ne vždy souzněly s náboženskými zájmy a katolickými programy amerikanizovanými, byť situace v Kanadě byla oproti USA ještě specifická (i když jak správně autorka podotýká, italských imigrantům šlo zejména o zájmy materiální, neboť se do Kanady dostávali z hospodářsky neprosperující části jižní Evropy).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

DP je po formální stránce kvalitně zpracována. Jazykový projev působí plynulým dojmem. Autorka velmi vhodně využívá konektorů, které jsou předepsány pro tento typ kvalifikačních prací. Diplomová práce je členěna přehledně a počet znaků je dostačující. Množství chyb je malé, postačila by ještě drobná závěrečná korektura. Na zvolené zdroje je pravidelně a dle normy odkazováno. Větší množství internetových zdrojů autorka zdůvodňuje a obhájí již v samotném úvodu práce: zvláště v teoretických částech je dle autorky třeba téma reflektovat pomocí co nejaktuálnějších publicistických zdrojů, které jsou ponejvíce přístupné práce na internetu. Přesto si dovoluujeme namítnout, že dílo *Le figuier enchanté*, které autorka analyzuje, je již jistou reflexí a retrospektivním viděním doby inkulturace a vrůstání do kanadské společnosti, proto by práci slušely odkazy na větší množství relevantních knižních publikací z oblasti kanadské literatury i kanadských, popř. severoamerických dějin.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Při četbě diplomové práce není chvílemi zcela zřejmé, která etnická skupina utlačuje práva které skupiny; naštěstí se ale tato problematika vyjasní od s. 61 a dále. Imigranti z Itálie byli, jak autorka naznačuje, vůči frankofonnímu prostředí, kde už na konci 70. let 20. století vévodila francouzština jako oficiální jazyk, v podobné nesvéprávné a svízelné pozici, jako kdysi samotní Franko-Kamaďané oproti hlavní skupině anglofonní Kanady. **Za výbornou** v tomto smyslu považujeme analýzu básně M. Miconeho Speak What, která je, jak autorka uvádí, jistou metatextuální odpovědí na prototext Speak White (oblast literárně-teoretických definic palimpsestu a příbuzných pojmů by bylo vhodné ještě lépe propracovat, avšak pro zvolenou problematiku jsou tyto nastíněny alespoň v základních rysech).

Poněkud nesourodě působí ve vztahu k ostatní teoretické části kapitola Les Italo-Canadiens au Québec, a to ve smyslu vyznění, kdy autorka bez hlubší reflexe přejímá tón internetového zdroje (tento vychvaluje roky 1950-1970, kdy se italským uprchlíkům podařilo v nové vlasti svobodně vyjadřovat svou kulturní identitu díky italské televizi, filmu, konferencím, četným periodikům novinovým i časopiseckým, sportovním klubům, životu ve čtvrtích tzv. Malých Itálií etc. V ostatních částech diplomové práce o tomto období však spíše zaznívají příkoří, která v těchto letech museli italští imigranti snášet na trhu práce i v oblasti jazykové).

Jako zcela nevhodné se jeví dlouhé citace na s. 14-16 z knihy *Ces étrangers du dedans* (C. Moisant – R. Hildebrand), týkající se termínů uniculturel, pluriculturel, interculturel, transculturel (existuje řada odborné literatury k tomuto tématu, kterou by bylo možno použít pro souvtažnění k citacím z tohoto zdroje).

Je patrné, že autorka DP věnovala práci čas a její přístup je pečlivý, a přes výše uvedené připomínky **práci považujeme za zdařilou a doporučujeme ji k obhajobě.**

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

a) O díle *Le figuier enchanté* hovoříte jako o románu, byť dále citujete internetový zdroj, kde se píše, že se jedná o „mélange d'autobiographie, d'écriture théâtrale, d'écriture épistolaire...“ (s. 34). Vysvětlíte, proč toto dílo považujete za román. Dále je výborně nastíněn metaznak fíkovníku v názvu díla (*le figuier*). Nikde ale nezazní smysl adjektiva *enchanté* – pokuste se podobným způsobem vysvětlit právě toto přídavné jméno v názvu díla.

b) Italština, stejně jako francouzština, je románský jazyk. Čím si vysvětlujete, že Marco Miconi alias Nino, tj. jeho alter ego v díle *Le Figuier enchanté* se ve škole poměrně dlouho dobu nebyl schopen ani v základních rysech dorozumět, a studium francouzštiny pro něj bylo obtížné? Můžete zařadit jak lingvistické, tak mimolingvistické kategorie odůvodnění. Zkuste se též zamyslet, proč slovo *beaucoup* vyslovoval právě „bé-a-ou-cou-oup“ (s. 48 DP).

c) Do třetice: zkuste si ještě udělat malou rešerši v oblasti knižních zdrojů (např. dějiny Kanady, popř. sev. Ameriky, dějiny kanadské literatury aj.), které byste napříště mohla využít, aby vzhled do problematiky mohl být ještě ucelenější.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře – dobře (podle průběhu obhajoby)

Datum: 22.5.2016

Podpis: Mgr. Lucie Divišová, PhD.

Lucie Divišová v.r.